

عنوان مقاله:

بررسی اجمالی نظام ثبت ارقام گیاهی ج.ا.ایران در مقایسه با نظام کنوانسیون حمایت از ارقام جدید گیاهی

محل انتشار:

دومین همایش ملی علوم و تکنولوژی بذر (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فرهاد خیری صنمی - مدیر حمایت های حقوقی موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال

حجت خادمی - دانشجوی دکتری حقوق مالکیت فکری دانشگاه برون سوئیس

خلاصه مقاله:

ایجاد نظام ثبت ارقام گیاهی گامی است در جهت توسعه بخش کشاورزی و نیل به امنیت غذایی وجود چنین نظامی ضمن منع سایرین از تکثیر و فروش غیر قانونی رقم جدید ایجاد شده، موجب تشویق بهنژاد گران حقیقی و حقوقی به سرمایه گذاری در امر اصلاح و ایجاد ارقام جدید با بازده کمی و کیفی بالاتر شده و خیال آنها از بابت بازگشت سرمایه گذاری به عمل آمده آسوده می نماید. اگر چه بر اساس مقررات سازمان تجارت جهانی (WTO) ایجاد نظام حمایت از حقوق بهنژادگران گیاهی برای اعضای این سازمان الزامی است، و موافقت نامه جنبه های تجاری حقوق مالکیت فکری (TRIPS) این سازمان کشورهای عضو سازمان را مخیر می کند که برای حمایت از حقوق بهنژادگان گیاهی از نظام ثبت اختراع (patent) یا نظام ویژه حمایت از ارقام جدید گیاهی (sui generis system)، اعم از نظام های مبتنی بر کنوانسیون اتحادیه بین المللی حمایت از ارقام جدید گیاهی و یا سایر نظام های ویژه، و یا نظامی مرکب از هر دو نظام یاد شده استفاده نمایند. اما جمهوری اسلامی ایران علیرغم عدم عضویت در این سازمان و عدم الزام به ایجاد چنین نظامی با دور اندیشی و به منظور توسعه بهنژادگری در کشور به موجب قانون ثبت ارقام گیاهی و کنترل و گواهی بذر و نهال مصوب سال 1382 مجلس شورای اسلامی، با تشکیل موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال، نظام ویژه ای به منظور حمایت از ارقام گیاهی در کشور ایجاد نموده است. این نظام دارای وجوه تشابه و افتراقی با نظام کنوانسیون UPOV (نسخه 1991) است.

کلمات کلیدی:

ارقام جدید گیاهی، بهنژاد گر، قانون ثبت ارقام گیاهی، کنوانسیون حمایت از ارقام جدید گیاهی، نظام ویژه حمایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/185504>

